

Arvid Olsson

Politiskt lönnmordsförsök!

Presentation

I Göteborg hade sedan 1923 existerat en stark vänsteropposition inom socialdemokratien. Oppositionens främste ledare var Albin Ström, som 1925 blev arbetarkommunens sekreterare och senare även invaldes i stadsfullmäktige och kom att dominera den Fackliga Centralförsamlingen i Göteborg. Oppositionen stärkte ytterligare sin ställning i början av 1930-talet och från 1933 hade den majoritet i kommunstyrelsen. Utifrån denna position kritiserade man även den politik som socialdemokraterna förde nationellt, vilket den centrala socialdemokratiska partiledningen inte kunde acceptera, varför denna i januari 1934 uteslöt Albin Ström. Socialdemokraterna i Göteborg splittrades och Albin Ström och hans anhängare anslöt sig senare till Socialistiska Partiet.

Föreliggande skrift handlar om uteslutningen av Ström och de anklagelsepunkter som riktades mot honom för att motivera uteslutningen. Att uteslutningen var politisk och att anklagelserna var överdrivna och till stor del fabricerade står klart, och det visas också i skriften.

För en redogörelse för ”Strömoppositionen”, dess framväxt, utveckling och öde, se Bernt Kennerströms bok [Mellan två internationaler - Socialistiska Partiet 1929-1937](#), avsnittet ’Socialistisk samling’ och de därpå följande avsnitten (versionen på marxistarkivet, s. 71-82). Även Håkan Blomqvists [Gåtan Nils Flyg och nazismen](#) tar kortfattat upp denna historia (versionen på marxistarkivet, s. 56-68)

23 nov 2009

Martin Fahlgren

Dokumentet på bordet! Albin Ström anklagar!

ASB Politikens Tr. Sthlm 1934

När riksdagsman Albin Ström uteslöts ur det socialdemokratiska partiet, därför att han tillkännagav en mot den socialdemokratiska regeringspolitiken avvikande mening, så satte partistyrelsen igång med en rasande politisk förföljelse mot den djärve. Den personliga hetsen mot Ström kände knappast några gränser. Det på ordförråd fattiga svenska språket ville inte räcka till. Emellertid visade det sig ganska snart att denna personliga smutskastning inte gav önskat resultat. Oppositionen inom socialdemokratiska partiet framträdde allt starkare och slöt upp omkring Ström. Alldeles speciellt var detta förhållandet i Göteborg och Västra Sverge, där arbetarna personligen kände Ström och hans oegennyttiga arbete i arbetarrörelsen och för arbetarklassens intressen. Då det socialdemokratiska partiet i allt väsentligt är byggt på kollektiv anslutning, så var det naturligt att oppositionen starkast framträdde inom de fackliga organisationerna. Omedelbart efter uteslutningen av Ström beslöt den ena avdelningen efter den andra att lämna partiet. Detta blev signalen till ett nytt ingripande mot Ström från höga partiledningens sida. Nu skulle han också oskadliggöras som fackföreningsman. Men hur skulle detta gå till. Ström hade ju varit en av ledarna för den stora grovarbetarfackföreningen i Göteborg, för den fackliga centralförsamlingen och ledamot av Grov och Fabriks förbundsstyrelse. En operation på detta område var således inte av det lättaste slaget. Men arbetarnas

opposition mot det socialdemokratiska partiets politik var farlig, och därför måste alla utvägar försökas för att politiskt lönnmörda den man som stod i spetsen för denna opposition.

God hjälp av sillénarna.

Den socialdemokratiska partiledningen fick nu en god hjälp av sillénarna. Till en början ställde sig sillénarna i Göteborg på oppositionens sida och förklarade densamma vara riktig. Det dröjde emellertid inte länge förrän den sillénska partiledningen öppet i sitt partiorgan tog parti för den socialdemokratiska partiledningen och desavouerade sitt eget partifolk i Göteborg, som väl kände Ström och hans arbete. Nu behövde inte L. O. och Grov och Fabriks styrelse frukta någonting från detta håll, de hade fått en trogen bundsförvant och kunde med dennas hjälp genomföra den planerade socialdemokratiska aktionen mot Ström och hans folk. Det har senare visat sig, att sillénarna organiserat en ”ädel tävlan” med sina meningsfränder i socialdemokratiska partiledningen om den grövsta smutskastningen mot arbetaroppositionen och Ström.

Den fackliga aktionen sättes igång.

Trots att de fackliga anklagelserna mot Ström är mer än ett år gamla, vidtogs inga åtgärder så länge Ström tillhörde det socialdemokratiska partiet. De första anklagelserna som nu grävts fram daterar sig från Grov och Fabriks förbundsstyrelsemöte den 14 april 1933, men Ström uteslöts ur det socialdemokratiska partiet först den 9 januari 1934. Tre kvarts år hade således gått, utan den minsta anmärkning mot Ström i fackligt hänseende. Sedan gick det fort. På dagen tre månader efter uteslutningen ur socialdemokratiska partiet, uteslöts Ström ur sin fackliga organisation för att han hade ”kränkt förbundsstyrelsens arbetsordning” och ”orättmätigt uppburit understöd”. De som satt detta eländiga gyckelspel igång borde själva ställas till doms för sina handlingar, ty den som inte kan upptäcka några fel på en medlem så länge denne är socialdemokrat, utan först finna dem sedan en uteslutning skett, har förverkat förtroendet från arbetarmassornas sida.

Beskyllningar av det allra smutsigaste slag.

Men vad ännu värre är, efter uteslutningen ur fackförbundet sättes igång en hets som i fräckhet och förljugenhet slår de värsta nazistmetoder. Personer som på sina läppar för talet om demokrati, försöker att med de smutsigaste medel politiskt lönnmörda en människa som kämpat för en uppfattning i politiska och fackliga frågor. Ja, man går så långt i den socialdemokratiska tidningspressen, livligt sekunderad av sillénarna, att man beskyller Ström för stöld av insamlade medel. För att skydda sig mot dylika kriminella påståenden, har Ström tvingats att åtala ett par socialdemokratiska tidningar, Folket i Eskilstuna och Arbetet i Malmö, vilka i sitt partinit gått längst av alla i fräckhet och förljugenhet. Det har heller aldrig fallit den socialdemokratiska och sillénska pressen in, att låta sina läsare få del av anklagelsematerialet. Sanningen skall till varje pris undanhållas. Vi skall emellertid låta det komma till allmän kännedom och hoppas att fackföreningsfolket gör rent hus med de socialdemokratiska och sillénska metoderna. Skulle inte detta ske, då har nazismen fått ett ytterligare stöd för sin vulgär- och våldspropaganda. Ty tillåter man att folk hudflänges i det ena fallet, så kommer det förmodligen också att ske i andra.

Vad anklagas Ström för?

Anklagelseakten mot Ström omfattar 33 maskinskrivna folioark. Den är således synnerligen omfattande. Huvudpunkterna är, att Ström skulle ha ”orättmätigt uppburit understöd” och ”kränkt förbundsstyrelsens arbetsordning”. Den första anklagelsen avfärdas i slutet av akten på några få rader, medan den andra upptar hela det övriga anklagelsematerialet. Vi skall

behandla den i akten mindre frågan först, därför att densamma blivit huvudmomentet i lögnagitationen.

Ström anklagas för:

1. att ha uppburit konfliktunderstöd utan att vara berättigad därtill;
2. att ha mottagit arvode i egenskap av strejkutskottsledamot;
3. att ha utkvitterat hyresbidrag insamlade och anslagna av avdelningen i Göteborg, avsedda för de arbetslösa grovarbetarnas räkning.

Svar på anklagelsen n:r 1.

Allt utgående konfliktunderstöd måste *godkännas av förbundskontoret*. Således har också Ströms blivit godkänt. Ingen anmälan från Göteborgsavdelningen har inkommit till förbundsledningen om oriktigt förfarande. I anklagelseskriterierna från Göteborg till förbundet finns inte ett enda ord om Ströms konfliktunderstöd. En av förbundets revisorer har varit Ströms arbetskamrat, men inte ens denne har funnit anledning att påtala det ”orättmätigt uppburna konfliktunderstödet”, vilket dock hade varit hans plikt därest han funnit anledning därtill. Först efter det Ström blivit utesluten ur det socialdemokratiska partiet togs denna sak upp. Ström själv har varit i god tro, att han hade rätt till konfliktunderstöd då han arbetat i avdelningens tjänst. Samma uppfattning hade också den socialdemokratiska majoriteten i strejkutskottet och socialdemokraterna i övrigt. Om någon skall anklagas på denna punkt, så inte är det Ström utan förbundsledningen. Och man kan med fullt fog fråga: om Ströms handlingssätt i detta avseende varit oriktigt, i hur stor utsträckning har liknande förekommit i andra avdelningar, och vad har förbundsstyrelsen gjort åt den saken? Något skäl för uteslutning av Ström kan inte föreligga i detta fall, då *förbundsstyrelsen själv bifallit och utbetalat understödet*.

Svar på anklagelsen n:r 2.

Grovarbetarfackföreningen i Göteborg beslöt då strejkutskottet valdes, att ett arvode för ledamöternas arbete skulle utgå med 50 kronor per vecka och ledamot. Ström tillhörde inte vid denna tidpunkt utskottet. De valda ledamöterna, som, var socialdemokrater, utkvitterade sitt arvode varje vecka. Först tre månader därefter invaldes Ström i detta utskott, med särskilt uppdrag att tillvarataga de arbetslösa grovarbetarnas intressen gent emot de kommunala och statliga hjälpinstitutionerna. Enligt avdelningens beslut skulle han också ha liknande arvode, som övriga ledamöter av utskottet. Ström förklarade emellertid, att han endast önskade få medel för sina direkta utlägg i samband med uppdraget. Enligt specificerade uppgifter gick dessa omkostnader till 47: 55 per vecka, utgifter som Ström betalade av sitt veckoarvode på 50 kronor. Nu anklagas Ström för detta och uteslutes ur förbundet, men de socialdemokratiska ledamöterna i strejkutskottet, som inte hade några särskilda utlägg för sin tjänst och som också utkvitterade de 50 kronorna, mot dem reses inte den minsta anklagelse. Vi gör det inte heller, ty de har varit i sin fulla rätt, då avdelningen beslutat om saken. Men kan någon fackföreningsman anse, att detta skulle utgöra ett skäl för en uteslutning ur fackförbundet? Säkerligen inte.

Svar på anklagelsen n:r 3.

För hjälp till hyran åt arbetslösa medlemmar inom Göteborgs grovarbetarfackförening, har dels insamlats medel och dels gjorts anslag ur avdelningskassan. Enligt fattat beslut skulle strejkutskottets ledamöter ha rätt att utkvittera hyresbidrag. Av utskottets ledamöter var emellertid Ström den ende som vägrade att utkvittera. Han uppmanades då av kassören att ta ut beloppet, emedan det fanns beslut på saken. Ström utkvitterade då den del av hyresbidraget, som utgått ur avdelningskassan, och överlämnade medlen till arbetslösa, vilket det finns intyg på. *Av den del av hyresbeloppet som insamlats, kvitterade Ström inte ut ett enda öre*. De socialdemokratiska ledamöterna däremot utkvitterade hela beloppet och stoppade det i sin

egen ficka. Ström, som handlat fullt korrekt, anklagas, och de socialdemokratiska ledarna samt sillénarna tävlar om vem som kan vara fräckast i förljugenhet mot honom. Om dem som stoppade hyresbidraget i egen ficka har man däremot inte ett ord att säga. Göring skulle säkerligen känna sig grön av avundsjuka, om han kände till de socialdemokratiska och sillénska metoderna i detta fall. Och vad värre är, de krafter inom det socialdemokratiska partiet som står bakom denna sällsynta smutsighet, förklarar sig vara bärarna av ett bättre samhällssystem! Nog borde de socialdemokratiskt organiserade arbetarna, känna sig kusliga till mods inför dylikt.

Den politiska motiveringen för uteslutningen.

Anklagelseaktens huvuddel utgöres av en politisk motivering för uteslutningen av Ström. I denna del känner man igen samma argument som korn till uttryck, då Ström uteslöts ur det socialdemokratiska partiet. Det är anklagelser mot Ström för att han i vissa speciella frågor under byggnadskonflikten haft en mot förbundsstyrelsens majoritet avvikande mening. Han har haft en annan uppfattning om byggnadskonfliktens uppläggning, om taktiken under konflikten och i understödsfrågan. Detta har den djärve mannen vågat framhålla på förbundsstyrelsens sammanträden och omtalat på sin avdelnings möten i Göteborg. Ström har låtit medlemmarna få reda på vad som förekommit i förbundsledningen, och just detta betraktas som ett oerhört brott, vilket måste bestraffas med uteslutning. Här är de således frågan om en strid mellan demokrati och diktatur inom fackföreningsrörelsen. Riksdagsman Ström har kämpat för demokratin, medan förbundsledningen och L. O. hävdade diktaturens princip. Vi skall emellertid gå i tur och ordning med frågorna även i detta avseende.

Ström anklagas för

1. att ha meddelat avdelningsmedlemmarna i Göteborg förbundsledningens beslut rörande uppläggnings av byggnadskonflikten;
2. att ha haft en avvikande mening i understödsfrågan och låtit medlemmarna få kännedom om detta;
3. att därigenom ha brutit förbundsstyrelsens arbetsordning.

Svar på anklagelsen n:r 1.

När arbetsköparna uppsade avtalen inom byggnadsindustrin, ansåg Ström att Grov och Fabriksarbetarförbundet skulle nedlägga arbetet på alla arbetsplatser där reducerade löner tillämpades och oavsett hur de övriga fackförbunden ställde sig i detta avseende. Vid förbundsstyrelsens sammanträde den 14 april föreslog Ström att "avdelningarna medgives rätt att företaga allmän arbetsnedläggelse inom grovarbetarfacket hos alla arbetsköpare som reducerat lönerna". Detta skulle även gälla i den händelse att övriga facks avdelningar icke erhåller tillstånd av respektive förbundsledningar att nedlägga arbetet. Om detta förslag inte bifölls hemställde Ström, att avdelningen i Göteborg finge denna rätt, på grund av de särskilda förhållanden som där var rådande. För Ströms förslag röstade 3 ledamöter av förbundsstyrelsen, vad det gäller det första alternativet, och 4 för det andra. Ström var således inte ensam om sin uppfattning. När avdelningen i Göteborg fyra dagar senare höll sammanträde för att ta ställning till saken, måste naturligtvis Ström rapportera vad som hade förekommit på förbundsstyrelsemötet. Om han inte hade gjort detta, så skulle medlemmarna alldeles säkert ha frågat sig vad det var för hemlighetsmakeri förbundsstyrelsen bedrev mitt under brinnande konflikt, och villervallan i förbundet skulle därigenom ha blivit värre än vad som nu blev fallet.

Ensam anklagas Ström för att ha gjort sin plikt mot medlemmarna i förbundet. I den dråpliga anklagelseakten heter det om detta följande:

Vi finner Ströms här refererade uppträdande minst sagt mycket egendomligt. Det kan näppeligen anses vara i överensstämmelse med förbundsstyrelsens arbetsordning och däri föreskrivna skyldig-

heter för en förbundsstyrelseledamot att lojalt underordna sig förbundsstyrelsens beslut, att på sätt Ström tillåtit sig, dels uppmana en avdelning av förbundet att i konfliktfrågan intaga en mot förbundsstyrelsens beslut avvikande och stridande inställning, dels föreslå att avdelningen skulle anmoda förbundsstyrelsen följa de stadgar som finns, vilket ovillkorligen måste innebära, att förbundsstyrelsen enligt Ströms uppfattning i understödsfrågan gjort sig skyldig till stadgestridigt förfarande, då icke alla medlemmar erhållit understöd.

I denna passus har förbundsledningen och dess bakblåsare blandat ihop Ströms ställning till konfliktens taktiska uppläggning och understödsfrågan. Detta av lätt begripliga skäl, ty vid förbundsstyrelsens sammanträde den 14 april beslöts, att *understöd jämväl skulle utgå ”för medlemmar på arbetsplatser, där arbetet utan samråd med övriga fack nedlagts”*. Ström handlade således i full överensstämmelse med vad som beslutats, men vidhöll sin mening om förbundsledningens sätt att igångsätta konflikten. Han hade fler på sin sida, men ensam dömes han. Förbundsstyrelsens majoritet visste däremot inte, vare sig vad som beslutats, eller vad den gjorde.

Svar på anklagelsen n:r 2.

I understödsfrågan hävdade Ström både på förbundsstyrelsemötena och i sin avdelning att stadgarna skulle följas. Det betraktades som ett brott, då Ström föreslog att avdelningen i Göteborg skulle uppmana ledningen följa de stadgar som fanns. Varje grovarbetare vet nämligen att förbundets verkställande utskott i oktober månad föreslog att konfliktunderstöden skulle sänkas med 2 kronor per vecka. Vid förbundsstyrelsens sammanträde den 5-7 oktober framlade V. U. ett förslag om understödets sänkning. Ström gick emot detta och föreslog att en kommitté skulle tillsättas, som skulle utarbeta ett förslag. På den punkten segrade Ström i förbundsledningen. I kommittén invaldes också Ström. Ett förslag framlades, vari det bl. a. heter att ”nu utgående understöd utbetalas tills vidare”. Deg blev således en bakläxa för den inre juntan i förbundet. När Ström kom hem till Göteborg ville medlemmarna ha reda på hur det hade gått i understödsfrågan, och han rapporterar då, enligt protokollet, följande:

När vi kom upp till förbundsstyrelsens sammanträde, hade V. U. redan utarbetat ett förslag om att understödet skulle nedsättas med 2 kronor i veckan, men på grund av att Ström m. fl. hotade reservera sig blev en kommitté tillsatt, som utarbetade ett kompromissförslag, som nu föreligger. Han befarade, att det vid nästa förbundsstyrelsesammanträde skulle framkomma förslag om ny reducering av nu utgående understöd.

Som var och en finner är Ströms rapport på avdelningen fullt korrekt och i överensstämmelse med vad som förekom på, förbundsstyrelsemötet. Han har således inte handlat illojalt på minsta sätt, och förbundsstyrelsen skulle väl inte ha någon anledning att anklaga den som meddelat sanningen. Så gjorde den emellertid, och detta har fått utgöra ett mycket viktigt skäl i utslutningshistorien. Att förbundsledningen i detta fall dömer sig själv, då den gick på Ströms förslag, fästes inget avseende vid. Huvudsaken har varit att komma en politisk motståndare till livs.

Det kan också nämnas att de socialdemokratiska profosserna ansåg det vara ett stort brott, då Ström föreslog att de stridande grovarbetarna skulle få ett extra understöd till julen. Detta avlogs och är nu en av anklagelsepunkterna mot Ström. På ett bättre sätt kan inte en ledning dokumentera sin oförmåga att leda en organisation och sin egen innehållslösa tomhet.

Svar på anklagelsen n:r 3.

Grov- och Fabriksarbetarförbundets styrelses arbetsordning innebär således, att medlemmarna inte skall få reda på vad som beslutas på förbundets sammanträden. Det säges att Ström varit med om att besluta denna arbetsordning. Det må så vara, men säkerligen har han aldrig tänkt sig, att denna av ledningen självtagna rätt skulle användas mot medlemmarna för att hålla dem

i okunnighet om vad som förekommit. Detta bevisas bäst därav, att Ström alltid låtit medlemmarna i den avdelning han själv tillhörde få kännedom om situationen och läget. Anklagarna, med en av L. O:s ombudsmän i spetsen, vidhåller emellertid att förbundsledningen i Grov är i sin fulla rätt, då den försöker undanhålla medlemmarna de synpunkter som i skilda avseenden framkommer på förbundsstyrelsens sammanträden. L. O:s cirkulär 807 har åberopats för uteslutningen av Ström. Kan denna förordning från L. O. tillämpas på fackföreningsmedlemmar som genom sina avdelningar uppmanar förbundsledningarna, att följa respektive organisationers stadgar, då föreligger härvidlag en öppen diktatur som gör medlemmarna i avdelningarna fullständigt rättslösa i förhållande till sin ”utvalda” styrelse. Det är en farlig väg vederbörande slagit in på. I detta fall är det Ström som värvat om fackföreningsrörelsens grundprinciper, och inte de män som anklagat honom. Det är den politiska förföljelsen mot Ström, som satt dessa avskräckande spår efter sig inom fackföreningsrörelsen.

Formaliteterna kring uteslutningen.

Vi har nu punkt för punkt behandlat det reella innehållet i anklagelseakten och de därmed sammanknippade frågorna. Ingen behöver längre sväva i tvivelsmål om vad som förekommit. Formaliteterna omkring uteslutningsåtgärden spelar därtill en betydande roll, varför det också är nödvändigt att beröra den sidan av saken i denna lilla skrift. På beställning gjordes de första anklagelserna mot Ström från några medlemmar i Göteborgsavdelningen. Detta var ett psykologiskt grepp, ty hade det kommit från något annat håll så skulle verkan ha blivit mindre. Från sammanlagt 11 medlemmar i Göteborgsavdelningen inkom, efter Ströms uteslutning ur det socialdemokratiska partiet, tvenne skrivelser rörande förhållandena i Göteborg. *Ingen av skrivelserna innehåller ett enda ord om det som Ström sedan anklagas för.* De rör sig om ett val av styrelse i fackföreningen, som dessa 11 medlemmar anser ha gått stadgestridigt tillväga. Valet upphävdes också, och nytt val företogs enligt förbundsstyrelsens direktiv, med resultat att Ström och hans folk segrade med förkrossande majoritet. Nu först ingrep förbundsledningen och L. O. och satte igång med undersökningen. Vad som var känt sedan nästan ett år tillbaka upptogs nu och gjordes till förskräckliga brott. I flera veckor låg förtroendeman Söder och L. O:s ombudsman Frithjof Thunborg i Göteborg för att uppnå ett resultat. Trots detta blev det magert och innehållslöst. Förtroendeman Söder utvecklade en energi som faktiskt är beundransvärd. Om han ens tillnärmelsevis hade visat samma intresse under byggnadskonflikten, så kanske situationen för grovarbetarna hade varit en annan. Den tiden var emellertid denna snälla och beskedliga farbror fullständigt vid sidan om händelserna. Men i samma ögonblick SOM den socialdemokratiska partiledningen påkallade ett ingripande mot Albin Ström, då måste vederbörande vakna till liv och göra en insats i sitt förbunds historia. Insatsen blev att utesluta en medlem — en heroisk uppgift! Vi skall dock inte vidare lasta förtroendeman Söder, han är liksom många andra ett stackars offer för den politiska miljö vari han befinner sig. Huvudansvaret för det inträffade drabbar den socialdemokratiska politiska junta, som inte skyr några medel i sin politiska kamp. Det är denna junta som arbetarklassen måste ta itu med och återkalla till ordningen. Sker inte detta, då är fackföreningsrörelsen mitt uppe i den allra största fara och riskerar att krossas. Sedan är fältet fritt för de nazistiska horderna, som nu opererar på olika fronter. Det är en bjudande plikt för arbetarna att förhindra en dylik utveckling.

INGEN PERSONFRÅGA.

Den socialdemokratiska och sillériska pressen har framställt saken så, att vi skulle betrakta uteslutningen av Ström 90M en personfråga. Ingenting är oriktigare än detta. Det är ingen personfråga, utan en allvarlig politisk utveckling inom fackföreningsrörelsen, som genom uteslutningen av Ström bringats till aktualitet och kommit fram i dagsljuset. För att visa den

mentalitet som för närvarande är rådande inom förbundsledningarna skall vi återge en verkligt dråplig passus ur anklagelseakten. Det heter:

Som redan framgått av det vi här tidigare anfört, så har Albin Ström i understödsfrågan till de i konflikten indragna medlemmarna inför avdelningen i Göteborg lämnat sådana upplysningar, som ovillkorligen måste ge medlemmarna ett bestämt intryck av att Ström varit den ende inom förbundsledningen som försvarat och tillvaratagit dessa medlemmars intressen i detta hänseende. Med andra ord har således förbundsstyrelsen härigenom kommit att framstå som en församling, vilket icke tillräckligt beaktat det nödläge, som dessa medlemmar befunnit sig uti, och ehuru ekonomisk hjälp enligt Ströms mening kunnat lämnas, dock uraktlåtit detta.

Dylikt trams är bevis för ett sjukt samvete, och skulle det vara fråga om en person blott, då gäller detta absolut inte Ström, utan dem som darrar i knäveckan för en kritik som kan liknas vid en mild västanfläkt. Och dylikt folk skall kallas för ledare. Säkerligen kommer arbetarna att kalla dem för politiska stackare, ty någonting annat är de verkligen inte.

Klart besked från fackföreningsfolket.

Fackföreningsfolket måste klart ge sin mening till känna om vad som förekommit. Lex Bergendal är farlig, men en lex Thunborg är farligare. Tillåter avdelningarna vad som i "fallet Ström" förekommit, då har medlemmarna fullständigt sålt sin frihet. Ett ledarevälde av det värsta slag har då vunnit burskap inom den svenska fackföreningsrörelsen. En sådan utveckling vill säkerligen ingen fackföreningsman vara med om. Genom en socialistisk samling på klasskampens grund kan fackföreningsrörelsen göras stark och enhetlig. Detta har Albin Ström kämpat för både inom socialdemokratin och de fackliga organisationerna. Hans kamp organiseras och ledes i dag av *Socialistiska Partiet*.